Рік II. ч. 95. (251) Вівторок, 6. травня 1941. Ціна 30 сот.

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

Щоденник, виходить кожного дня, крім неділь і свят

АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 236-30
РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Administration: Reichsstrasse 34.
Schriftleitung: Orzeszkowagasse 7.

ПЕРЕДПЛАТА в краю і за кордоном: місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки = 2 зол., 5 чеських корон = 1 зол., 5 слов. кор. = 1 зол.

Фірер про перемогу на Балканах

В неділю, 4. травня ц. р., відбулося в Берліні засідання райхстагу в опері Кролля. На порядку нарад було прийняття заяви уряду. Коротко перед 18. год. виїхав **Фірер** з канцлерівської палати до райхстагу. Здовж шляху вітали його берлінці з радісним захопленням. Президент німецького райхстагу державний маршал **Герман Ґерінг** відкрив засідання згадкою про померлих членів райхстагу і дав Фірерові слово. Райхстаґ привітав Фірера довготривалими оплесками й окликами.

БЕЗСОВІСНА КЛІКА ВОЄННИХ ПІДБЕХТУВАЧІВ

Фірер заявив на вступі своєї промови, яка тривала понад годину, що він не має наміру скликувати представників німецького народу частіше, як цього вимагає потреба. Вперше звернувся він до райхстагу з вибухом війни, коли внаслідок англійсько-французьких підбехтувань не вдалися всі заходи дійти до порозуміння з Польщею. Найбільш безсовісні люди сучасності, що вже від 1936 р. рішили затопити у крові відроджену Німеччину, знайшли в Польщі державу, що перша була готова боротися за їхні інтереси. Всі заходи Фірера дійти до порозуміння з Англією розбилися об малу кліку, що з ненависти, або з матеріяльних причин відкидала всі німецькі предложення, щоб не допустити до війни.

„ВЕЛИКІ ДЕМОКРАТІЇ" ТА ЖИДІВСЬКІ КАПІТАЛІСТИ ДОВЕЛИ ДО ВІЙНИ

Спричинник цих фанатичних і чортівських плянів — це **Черчіль** з його урядом. Найсильніші одверті й укриті домагання висували так звані **„великі демократії** поцейбіч і потойбіч океану. За ними стояв **великий міжнародній жидівський капітал** банків, бірж і воєнного промислу, що хотів мати з війни великі користі. І так, як давніше, були вони готові безоглядно жертвувати **кров народів для золота.** Так почалася війна. По кількох **тижнях Польща була розгромлена й знищена.**

ВІДКИНЕННЯ МИРОВЕ ПРЕДЛОЖЕННЯ ФІРЕРА

Дня 6. IX. 1939 р. Фірер ствердив, **що Німеччина нічого не домагається від Англії і Франції** та що продовжувати війну було б **божевіллям,** бо новітня зброя може знищити великі області країв. Він перестерігав перед діяльністю важкої **артилерії й летунства,** що можуть знищити те, що Европа будувала століттями. Одначе цей другий заклик **відкинено,** бо англійські воєнні підбехтувачі та їхні жидівськи - капіталістичні помічники прийняли його як доказ німецької слабости.

АНГЛІЙСЬКІ ПЛЯНИ В НОРВЕҐІЇ

Вже тоді почав Черчіль підготовляти норвезький уряд до англійської інвазії в Норвеґії, щоб відтяти довіз шведських металів до Німеччини. Черчіль був такий певний свого успіху, що під впливом легкодушности або алькоголю не старався укривати своїх плянів. Німеччинаударемнила своєчасно цей англійський замах у Норвеґії та скріпила значно своє стратегічне становище.

УНЕШКІДЛИВЛЕННЯ ГОЛЯНДІЇ, БЕЛЬҐІЇ ТА ФРАНЦІЇ

Негайно після невдачі в Норвеґії англійські воєнні підбехтувачі почали натискати на Голяндію й Бельґію, щоб перенести фронт на долішній Райн і загрозити Рурщині. Дня 10. травня 1940 р. почався бій, найбільш памятний у німецькій історії. В кількох днях проломано ворожі фронти, наступили погроми цілих армій, найбільші в історії світа. Голяндію й Бельґію зайнято, Францію розбито. Розгромлені англійські війська покинули без зброї европейський континент.

І ТРЕТІЙ МИРОВИЙ ЗАКЛИК ВІДКИНЕНО

Дня 19. липня 1940 р. Фірер скликав утретє райхстаґ, щоб здати звіт з перемоги на Заході. Тоді він ще раз закликав світ замиритися. Одначе за воєнними підбехтувачами стояв жидівсько-капіталістичний світ, що бажав витягнути якнайбільші зиски з вложених міліярдів і був за продовженням і поширенням війни. Заклик цей прийнято як знак страху й трусливости. Пересторогу Фірера проти нічного летунського бомбардування цивільного населення прийняв Черчіль як знак німецького безсилля. Черчіль, найбільш кривавий всезнайко всіх часів, думав поважно, що німецькі літаки нездібні літати вночі. Фірер чекав три й пів місяця та **перестерігав Англію.** Та ті перестороги не мали ніякого впливу на Черчіля, який заявив ще на початку, що хоче мати війну, хоч би навіть міста Англії були зовсім знищені.

„ЗА КОЖНУ БОМБУ — СТО!"

Почалася повітряна війна. Пересторога Фірера, що за кожну бомбу буде **сторицею** відплачено, не мала ніякого впливу на злочинну роботу Черчіля. Він заявив, що англійський нарід вітав його після бомбардувань із захопленням і що він повертався все скріплений до Лондону. Одначе в майбутньому німці рішені за кожну англійську бомбу відплачуватися стома бомбами, аж доки англійський нарід не звільниться від цього злочинця та його метод.

ЗАКЛИКИ БОЖЕВІЛЬНОГО ПЯНЮГИ

Якщо Черчіль думає, що може скріпити своє воєнне становище пропаґандою, то Німеччина готова також почати війну й у цій ділянці. Заклик цього дурня та його заушників до німецького народу з приводу 1. травня, щоб покинув свого Фірера, можна пояснити тільки, або **паралітичною недугою, або божевіллям пянюги.**

(Продовження на стор. 2-ій).

За три тижні

Краків, 5. травня 1941.

По закінченні балканського походу, Фірер зробив перед німецьким Райхстагом стратегічний і політичний його підрахунок.

Фірер підкреслив особливо факт, що він бажав і робив усі заходи в тому напрямі, щоби до балканської війни не допустити. Найкраща воля Німеччини дійти до порозуміння й закріплення мирних відносин із Югославією спершу немов би то увінчалася успіхом. Югославія на знаних, дуже вигідних для неї умовинах приступила до пакту трьох великодержав. Одначе зараз же по його підписанні у Відні кліка сербських професійних військових змовників, підюджена Анґлією, зробила в Югославії державний переворот і піддалась усецілo під англійський диктат. Англійська пропаганда робила з цього факту велику перемогу для себе, а Черчіль надіявся вже й на мілітарні успіхи не тільки на Балканах.

Велика Німеччина не могла стерпіти таких явищ і Фірер дав дня 6. квітня своїй армії наказ машерувати на Югославію й одночасно на грецький півострів, щоб розправитись із англійськими десантами.

По дванадцяти днях сербської армії не стало, а її решітки скапітулювали. До кінця місяця квітня німецькі війська зайняли цілу Грецію й прогнали з її території всіх англійців, які менше билися, а більше пакостили грекам і „переможно" втікали.

Черчіль у своїх рахунках цілковито завівся. А цілий світ ще раз мав нагоду переконатися, чого варті англійські воєнні спекуляції, чого варті їхні ґарантії для жертв їхніх політичних інтриг і, накінець, чого варті англійські збройні сили в зустрічі з німецькими вояками.

У балканському воєнному поході, що тривав ледви три тижні, німецький вояк „перевищив — як сказав Фірер — сам себе". Ні непрохідний терен, ні великі гори, ні сильні укріплення, ні навіть природні твердині не були для німецького вояка ніякою перешкодою в його нестримному переможному поході.

На висоті свого великанського завдання стояв тут не тільки німецький вояк, але й цілий німецький нарід, що підтримував своїх войовників морально й працював гармонійно на всіх відтинках господарського й промислового життя для їхньої перемоги.

Ідеальна організація німецької збройної сили, подивугідна гармонія між усіми її родами зброї, знаменито наладнана праця в краю, доцільне використання всіх сил народу для потреб держави й війни — усе це неспірний доказ ґеніяльности людини, що очолює тепер німецьку державу і що веде німецький нарід. Фірер видобув із німецької нації за короткий час найцінніше, що в ній було. Своєю великанською індивідуальністю та творчими зусиллями зумів викувати із усіх німецьких країв один могутній моноліт, але моноліт одухотворений його духом, запліднений його ідеалами, його бажаннями й його зусиллями.

І саме той факт, що сучасна доба не

тільки в німецькій історії, але й у історії цілої Европи та взагалі людства буде напевно носити на собі печать подвигів Адольфа Гітлера, як у ділянці соціальних реформ, як у ділянці організації держави, так і в ділянці мілітарної організації, не давав і не дає спокою понурим нині синам Альбіону. Всі пропозиції мира з боку Фірера ті торговці народів і країв **відкинули. Вибрали війну, від якої терплять нещасні жертви англійської ненаситности й будуть терпіти. Тільки перемога над тими розбивачами мира й сівачами горя по світі дасть певні підвалини для будови нового мирного й творчого життя між народами й державами.**

——o——

Фірер про перемогу на Балканах

(Продовження з стор. 1-ої)

З цієї ненормальної духової будови походить рішення втягнути Балкан до війни. Як божевільний, бігає Черчіль по Европі від 5 літ і шукає місця, де могло б щось горіти. На жаль, є ще продажні елементи, що міжнароднім підпалячам відчиняють ворота своїх країв.

ГОЛОВНІ ПРИЧИННИКИ ВІЙНИ НА БАЛКАНІ

Минулої зими Черчіль вплевнював, що Німеччина вичерпана війною, тому вважав за відповідне розпалити нове воєнне вогнище в Европі. З оповіщених документів, найдених у Ля Шаріт, виходить, що головними спричинниками війни на Балкані є Черчіль, Галифекс, Далядіє, Рейно, ґен. Вейґан і ґен. Гамлен. Вразі успіху цього замаху на мир у південно-східній частині Европи вони числили, що змобілізують до **100 дивізій**, які боротимуться за інтереси Англії. Цей плян не вдався внаслідок змін у Румунії. Новий уряд ґен. Антонеску почав вести виключно румунську політику, без огляду на сподівання англійських воєнних підбехтувачів.

ЦІЛІ НІМЕЦЬКОЇ ПОЛІТИКИ НА БАЛКАНІ

Далі Фірер підкреслив, що мусить очевидно обговорити **цілі німецької балканської політики:**

1. Німецька держава не мала на Балкані ніяких територіяльних чи політичних інтересів. Німеччина не була зовсім заінтересована в територіяльних питаннях і внутрішніх відносинах у цих державах.

2. Одначе Німеччина змагала до того, щоб саме з тими державами навязати **тісні господарські взаємини** та їх поглибити в інтересі не тільки самої Німеччини, але й у інтересі саме тих країв. Бож, якщо доповнюються коли-небудь і де-небудь національні господарства двох заінтересованих сторін, то саме було й є це конечне між балканськими державами й Німеччиною. Німеччина є промислова держава й потребує харчевих продуктів та сировини. А балканські держави саме це мають, натомість потребують промислових продуктів. Ясно, що тут із життєвої конечности обох сторін виходить незвичайно корисна спільнота розбудови цих двох господарських інтересів. Коли ж англійські чи американські кола хотіли ствердити в цьому непрошене вмішування Німеччини в справи Балкану, то було це і глупим і безличним киданням наклепів. **Бо кожна держава творить собі господарську політику по думці власних народніх інтересів, а не по думці інтересів чужих, жидівсько-демократичних капіталістів.** Крім цього, Англія й Америка могли виступати в цих краях щонайбільше, як доставці, а ніколи як відборці. Тільки капіталістичні демократи можуть уроювати собі, що ще можуть існувати навіть такі держави, що візьмуть на себе обовязки тільки купувати в когось такого, хто ні не схоче чи не зможе в них нічого купувати для себе. **Німеччина стала для балканських країв одночасно доставцем і відборцем, а до того найбільшим відборцем — постійним і солідним.** А важне тут ще й те, що Німеччина платить балканському селянинові за працю **працею німецького робітника, а не крутійськими валютами й девізами**, що вже здавна терплять на хронічне обесцінення. Тому не диво, що Німеччина стала на Балкані найповажнішим **господарським партнером в інтересі** обох сторін. Тільки демократично-жидівські капіталісти можуть добачувати в своїх мозківницях опановування других держав самою доставою машин. Бо ж поправді підчас виміни може бути хіба опановування обостороннє, а не тільки одної сторони. Без машин ще можна обійтися, та без харчів і сировин ніколи. Той партнер, що хоче дістати за машини харч і сировину, є може більше звязаний з доставою й більш підлеглий. Та в дійсності не було тут ні побідника, ні побідженого, були **співучасники.** А Німеччина, ця сьогоднішня націонал-соціялістична країна, поставила собі за точку чести бути гідним партнером, себто **платити солідними, добрими товарами**, а не демократичними обесціненими паперами.

3. Беручи це все під увагу, бачимо, що Німеччина — якщо говорити про її політичні інтереси — мала тільки єдиний інтерес, а саме: бачити торговельних партнерів у їх внутрішньому житті **здоровими і сильними.** Німецька держава зробила все, щоб своїми впливами і своєю допомогою, своїми радами й чинами **піддержати ці краї у закріпленні їх власного існування, їх внутрішнього ладу, не зважаючи на їх окремішні державні форми.**

Сповнювання цих точок погляду вже допроваджувало навіть не тільки до зросту добробуту в цих краях, але й до постійного обостороннього довір'я. Саме тому були тим сильніші змагання Черчіля, цього підбехтувача до воєнних пожеж, переломити цей мирний розвиток і безличними нахабними присвоєннями собі прав за допомогою обітниць і ґарантій викликати на цьому мирному европейському просторі елементи неспокоїв, непевности, недовіря, вкінці війни. При цьому найшов він піддержку в тих несвідомих елементах, що, підлягаючи англійським впливам не з господарських інтересів чи з ідеальних причин, були готові пристосувати інтереси власних народів бажанням тих, що їм це доручили.

АНҐЛІЙСЬКІ ПЛЯТОНІЧНІ „ҐАРАНТІЇ".

Англійськими „ґарантіями" ущасливлено **Румунію**, що дуже гірко на них вийшла. **Греція**, що найменше потребувала англійських ґарантій, послухала англійських підшептів. Треба відрізнити грецький нарід від грецьких провідників та англьофільського короля, що прийняли цілі англійської політики за свої. Фірер згадав, що йому важко було слідкувати за розвитком подій у Греції, бо він вихований у пошані для грецької культури й мистецтва.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ

„Ґарантії" Черчіля так поділали на деякі грецькі кола, що Італія почала почувати себе загроженою. Коли Греція відкинула італійські предложення, почалася війна. Німеччина не зірвала взаємин із Грецією, сподіваючись виcяснення справи. Фірер перестерігав, що повторення солунської історії з 1918 р. не вдасться. Тимчасом англійці приготовлялися до десанту в **Солуні.** Виявилася потреба виступу німецьких військ, не для допомоги Італії, тільки, щоб ударемнити англійські заходи, усадовитися на Балканах так, як у світовій війні. Англійці надіялися притому на дві держави, на **Туречину та Югославію.** Сербія була німецьким противником у світовій війні, що її сама спричинила. Одначе німецький нарід не має ненависти до сербів. Туреччина була німецьким союзником у світовій війні. **Завдяки ґеніяльному творцеві її відродження, вона перша піднеслася з погрому та зберегла незалежність своєї політики. Югославія впала жертвою англійських інтриг.**

НІМЕЧЧИНА Й ЮГОСЛАВІЯ

Всі знають, як дуже я бажав довести між Німеччиною і Югославією до добрих взаємин і навіть до приязних відносин. Я вірив, що в тому підтримують мене деякі представники цього краю, що так само, як і я, сподівалися із співпраці обох держав тільки обопільного добра й користи. Коли, завдяки англійським інтригам, до Балкану чимраз більше наближалася перспектива війни, моїм зусиллям було зробити все можливе, щоб Югославію оберегти від війни. Німецький міністр закордонних справ робив витривало і терпеливо все, що міг, щоби бодай ту частину Европи охоронити перед війною. Тому то відповідає правді твердження Геліфекса про те, що війна на Балкані не була в німецьких намірах. Дуче теж сприяв тому, щоби з Югославією наладнати добрі відносини. Завдяки всім тим заходам, вдалося зеднати сербський уряд до того, що він рішився приступити до пакту 3-х великодержав. При цьому до Югославії не ставилось ніяких домагань. Навпаки цій державі запропоновано лише користі.

З уваги на історичну правду, мушу тут ствердити, що в договорі з Югосліваєю, як і в додатках до нього обопільних постановах, не було й мови про її допомогові завдання. Навпаки! Югославія дістала від трьох великодержав, звязаних пактом, святочне запевнення, що не тільки не буде вимагатись ніякої допомоги від неї, але більше: дано їй ґарантію, що через її територію не підуть навіть ніякі воєнні транспорти. Крім того Югославія дістала запевнення, що в випадку територіяльних змін на Балкані вона дістане доступ до Егейського моря, в якому буде і Солюм. Це було 25. березня ц. р. у Відні, де підписано з нею договір.

Два дні пізніше потрясла нас всіх вістка про те, що в Югославії ґрупа пучістів перевела державний переворот, який британському премієрові послужив доброю нагодою до того, щоби накінець його добре оповістити.

НАКАЗ МАШИРУВАТИ НА ЮГОСЛАВІЮ

Тепер зрозумієте, що я дав негайно наказ до маршу. Бо це ж неможливе, щоби з німецькою державою так поступати. Не можна літами просити про приязнь, не можна заключати договору, який другому виходить на користь і пізніше переживати таке, що цей договір за одну ніч не тільки ломиться, але й що у відповідь на нього ставиться під загрозу військового німецького аташе, раниться його помічника, численних інших німців мальтретується, німецькі крамниці, організації та канцелярії демолюється і т. д. Я бажав мира. Коли ж містер Гелифекс з кпинами заявляє, що про те в Англії добре знали й тому саме нас до війни змусили й що це має бути тріюмфом британського політичного мистецтва, тоді супроти такої злоби я не міг нічого іншого вчинити, як узяти в оборону інтереси держави тими засобами, які нам, Богу дякувати, стояли до розпорядимости.

І наші союзники Болгарія та Мадярщина, оба наші давні, ще зі світової війни співтовариші зброї, цілком слушно прийняли за провокацію таку поведінку держави, яка вже раз цілу Европу кинула в обійми воєнного лихоліття і в наслідку спричинила для Німеччини, Мадярщини та Болгарії стільки горя.

ОПЕРАЦІЙНИЙ ПЛЯН — ВАЖКЕ ЗАВДАННЯ

Мої, видані 27. березня, **вказівки для** штабу армії в широких зарисах поставили армію перед дуже важким завданням.

Без повного зрозуміння співдопомоги Мадярщини, як також без незвичайно льояльного становища Румунії було б дуже важко в передбаченому, короткому часі всі поручені завдання виконати. Речинець наступу був назначений на день 6 квітня. Цього дня готовою до наступу була полуднева група армії, розташована в Болгарії. Наступ інших груп був передбачений на дні 8. згл. 10. і 11. квітня. Далі зясовує Фірер конкретні завдання, які мала виконати кожна армія.

СПІВПРАЦЯ З ІТАЛІЄЮ І МАДЯРЩИНОЮ

В звязку з цими плянами Німеччина ввійшла в порозуміння зі своїми союзниками — **Італією та Мадярщиною**. Італійські збройні сили змагали до того, щоб опанувати побережжя з двох сторін: від юлійського фронту і від Альбанії через Скутарі. Далі вони готовилися перервати ворожий фронт під Скопле, щоб обєднатися з німецькою армією. Вкінці вони змагали до того, щоби зломити грецький фронт в **Альбанії** і греків притиснути до моря. Одночасно італійці мали зайняти дальматинські та йонські острови. Також і німецке летунство співпрацювало з італійським.

ЗАСЛУГИ ВІЙСЬКОВОГО ПРОВОДУ

Німецькими арміями проти **Македонії і Греції** проводив ґенерал-фельдмаршал **Ліст**, що дуже відзначився вже в попередніх походах. Також і на цей раз він блискуче виконав у найважчих умовинах свої завдання. Німецьким військом, що йшло з південно-західної Німеччини й Мадярщини командував ґенерал **фон Вайхс**. Його відділи досягли в дуже короткому часі своєї цілі. Таким чином німецькі війська й частини С.С. під головним проводом **ґенерал-фельдмаршала фон Бравхіча** й шефа ґенерального штабу **ґен. Гальдера**, вже після 5-ох днів примусили піддатися грецьку армію в **Тракії**, наладнали звязок з італійцями, що вийшли з **Альбанії**, і зайняли **Солунь**. Після 12-ох днів боїв вони примусили скапітулювати сербів і створили загальні підстави величавого прориву через **Ларіссу** до **Атен**. Вершком усього стало захоплення **Пельопенезу** й грецьких островів. Головне Командування Німецьких Збройних Сил відповідно вшанує ті справді історичні подвиги. Як завсіди, так і тепер шеф Головного Командування **ґенерал-фельдмаршал Кайтль і ґенерал Йодль** дуже визначно працювали при тих операціях.

ЗАВДАННЯ ЛЕТУНСТВА

Німецьким летунством особисто командував **райхсмаршал Ґерінґ** і шеф його ґенерального штабу **ґенерал Єшонек**. Воно було поділене на дві ґрупи: Одною з них проводив **ґенерал Лер**, другою ґенерал **фон Ріхтгофен**. Завдання німецького летунства **були такі: 1) знищити вороже летунство** і його організацію на землі, 2) **заатакувати всі важні** під в'йськовим оглядом **обекти централі** змовників — **Білгороду** й таким **чином** ізолювати його з самого початку, **3) якнайдіяльніше помагати німецьким відділам у боях,** ломити спротив ворога, утруднювати його втечу, де тільки це можливе, припинювати його завантажування на кораблі, облекшувати завдання війська при помочі спадунів.

АРМІЯ ПЕРЕВИЩИЛА САМУ СЕБЕ

У цьому воєнному поході **німецька армія справді перевищила саму себе.** Вже при самому поході виринали величезні трудноші. Наступ на укріплення, що в деяких частинах були якнайсильніше озброєні — особливо на **тракійському** фронті — це було найважче завдання, яке може мати якась армія.

У цьому поході панцирні відділи воювали в такому терені, який досі вважали за непрохідний для повзів. Змоторизовані **відділи доконали подвигів**, що самі собою **є найвищою похвалою для вояків**, їх спроможности, відваги, видержливости та для доброти матеріялу. Піхотні, панцирні й гірські дивізії та відділи С. С. невтомно переганялися в хоробрості, посвяті, видержливості й впертості. Ґенеральний штаб знову працював справді визначно.

Летунство вплело до свого вже історичного вінка слави нові, особливо величаві листки. Воно цілими днями вело свої дії в таких найпоганіших кліматичних умовинах, які досі вважали цілком неможливими для акції летунства. Тільки той, хто знає трудноші цього терену, уміє оцінити посвяту й сміливість німецьких летунів. Як завсіди, протилетунська артилерія супроводила піхотні й панцирні дивізії на шляхах, які можна назвати ледви стежечками. Тому про той похід можна написати тільки одно речення: **для німецького вояка немає нічого неможливого!**

На цьому побоєвищі на особливу згадку заслуговують керманичі *боєвих* возів і кольон, достав, тракторів, артилерійської і протилетунської зброї. На особливо славну сторінку заслужили собі німецькі піоніри, що нищили ворожі укріплення і відбудовували мости й шляхи. На найвище признання заслужили також відділи звязку.

Майже за три тижні той переможний похід погасив военну пожежу в двох державах. Він відбувався по бездоріжжях, зірваних дорогах, румовищах і звалах каміння, найвужчих скельних стежинках і рвучких водах, побурених мостах, підхмарних проваллях і голих скельних стінах. При тому ми свідомі, що наші союзники дуже причинились до тих успіхів. Особливо війна Італії з Грецією, що тривала в найважчих обставинах 6 місяців і вимагала якнайбільших жертв, не тільки звязала головну масу грецьких військ, але перша за все так, що їх заломання вже годі було оминути.

Також і мадярська армія знову оправдала свою военну традицію. Вона зайняла Бачку й перейшла з своїми змоторизованими відділами Саву.

„Історична справедливість — сказав Фірер — зобовязує мене заявити, що з усіх наших противників спеціяльно грецький вояк боровся з найвищою погордою до смерти. Він капітулював щойно тоді, коли дальший спротив був уже неможливий і через це недоцільний".

ФАКТИ Й БРЕХНІ ЧЕРЧІЛЯ

Ферір згадав також, що мусить щось сказати також і про того противника, що став причиною тих боїв. Як німець і як вояк Фірер вважає негідним, щоби паплюжити хороброго ворога. Але доконче треба боронити правду перед брехливими видумками людини, що як вояк є нужденним політиком і як політик нужденним вояком. Пан Черчіль, що почав цю боротьбу, намагається так, як це було з **Норвеґією і з Дінкірхеном** щось таке говорити, що скорше або пізніше доведе до того, що з невдач і катастроф зробить успіхи. Це не поважне, але в Черчіля це зовсім зрозуміле. Коли би хтось інший пережив як політик стільки невдач і як вояк стільки катастроф, то він не виконував би свойого уряду аж 6 місяців. Це сталося би з ним навіть тоді, коли би він відзначався такими прикметами, які єдино прикрашують Черчіля, а саме, коли би він вмів так довго перебріхувати правду, що найжахливіші катастрофи перемінюються в славні перемоги. Черчіль може оббріхувати своїх земляків, але він не зможе усунути наслідків своєї катастрофи. В Греції висадили британську армію в силі 60 до 70.000 тисяч людей. Перед катастрофою Черчіль казав, що там було **240.000 людей**. Ціль тієї армії була: вдарити на Німеччину від півдня, спричинити її проґрану й через те, так як у 1918 р., змінити висліл війни. Югославія, що стала знову помічником Черчіля, впала в два тижні. Але британські відділи три тижні пізніше вибили, поранили, взяли в полон, потопили і/розігнали в Греції. Це факти.

Тому Фірер зазначив, що він краще передсказав, як Черчіль, коли в своїй останній промові заявив, що німці битимуть анґлійців усюди там, де вони появляться на суходолі. Черчіль безлично розказує, що Німеччина втратила в тій війні 75.000 вбитих, отже вдвоє більше, як підчас походу на Заході. Але на тому ще не кінець. Черчілеві прислужники розповідають, що анґлійці в Греції стільки вибили німців, що їх аж зібрало омерзіння і тому вони звідтам відступили. Такі то небилиці розказують демократичній публиці!

МАСА ПОЛОНЕНИХ І ВЕЛИКА ЗДОБИЧ

Підчас военного походу проти Югославії німці взяли в полон 6298 сербських старшин і вояків. Кількости здобичі покищо ще еться вояків німецької національности, хорватів і македонців, що їх переважно зараз пускали на волю. Але ті числа ще не остаточні. Число грецьких полонених досягло 8000 старшин і 210.000 вояків. Але тут слід розрізнити в порівнянні зі сербами, що коли мова про грецькі армії в Епірі та в Македонії і самій Греції, то їх окружили і примусили до капітуляції внаслідок спільних німецько-італійських военних операцій. З огляду на загальну хоробрість грецьких вояків їх вже звільнювали з полону і негайно звільнять решту.

Число полонених анґлійців, новозеляндців і австралійців досягло понад 9000 старшин і вояків. Кількості здобичі покищо ще не можна приблизно оцінити. Згідно з дотеперішніми підрахунками Німеччина дістала понад пів міліона крісів, далеко більше, як 1000 гармат, багато тисяч скорострілів, протилетунської зброї, мерзерів, багато авт і велику кількість муніції і військового виряду. Крім того німецке летунство знищило 75 ворожих кораблів, містоти **400.000 тон** і ушкодило 147 кораблів, містоти **700.000 тон.**

КІЛЬКІСТЬ НІМЕЦЬКИХ СИЛ НА БАЛКАНІ

Для військових операцій на Балкані передбачували 31 повних і 2 пів дивізії. Підготова до походу зайняла 7 днів. В дійсності в боях взяло участь 11 піхотних і гірських та 6 панцирних дивізій, 3 повні і 2 пів дивізії змоторизованих військ і СС. З того 11 відділів було більше, як 6 днів у боях і 10 менше, як 6 днів у боях. 11 відділів взагалі не мало спроможности воювати. Вже перед закінченням воєнних дій у Греції можна було стягнути 3 відділи з тої причини. 3-ох дальших відділів не відтранспортували і 2 відділи затримали при вивантажуванні. З того тільки 5 відділів воювало з анґлійцями, новозеляндцями й австралійцями. З 3-х панцирних дивізій, що входили в їх склад, постійно воювали тільки 2. Третю стягнули, як зайву, вже підчас боїв.

„Тому на закінчення я заявляю, — го-

ворив Фірер, — що на ділі воювали з англійцями, новозеляндцями й австралійцями тільки 2 панцирні дивізії, одна гірська й один полк прибічної гвардії".

НІМЕЦЬКІ ВТРАТИ ДУЖЕ МАЛІ.

Німецькі втрати є найменші, які досі Німеччина мала. Вона втратила в тих боях:

1. З сухопутної армії і відділів СС — 57 старшин і 1042 підстаршин і вояків вбитими, 181 старшин і 3571 підстаршин і вояків раненими, 13 старшин і 372 підстаршин і вояків загиненими.

2. З летунства: 10 старшин і 42 підстаршин і вояків вбитими, 36 старшин і 104 підстаршин і вояків загиненими.

ІСТОРИЧНІ НАСЛІДКИ ПОХОДУ НА БАЛКАНИ.

Дальше звернувся Фірер до родин, які понесли втрату підчас балканських боїв та висловив їм вдячність цілого народу. Підсумки цих втрат у загальному такі малі з огляду на:

1. **Справність виступу і започаткування походу в слушний час.**
2. **Провід боєвими діями, — та**
3. **переведення цих дій.**

Завдяки великому знанню командування, вишколенню вояцтва, перевазі в озброєнні, добірности муніції, а при тому холодній відвазі кожного вояка зокрема, були такі великі осяги при мінімальних втратах і то водночас, коли оба союзники оси обернули внівець т. зв. успіхи англійців у північній Африці. Бо цих боєвих дій на Балкані не можна відділювати від акції, звязаної з імєнем **ген. Роммеля** та виступом німецького африканського корпусу в Киренаїці. Таким чином партачство одного стратега довело за одним махом до катастрофи на двох боєвищах.

Що такий муж, який у кожного іншого народу був би поставлений перед воєнний суд, а він у своїм краю, як премієр міністрів, викликує новий подив — це не є ознакою античної величі римських сенаторів у відношенні до підчинених собі полководців, лише доказ тієї вічної сліпоти, якою боги карали тих, що хотіли їх знищити.

Наслідки цього походу такі, що раз буде знищене вже вогнище сербських паліїв і заговірників, які не давали спокою Европі, а на майбутнє й Дунай буде свобідний від саботажів, доступний для плавби. Ця плавба вже у повному ході. Німеччина, крім дрібних коректур границь, змінених вислідок світової війни, не шукає тут окремих територіяльних добутків. Політично заціхавлена лише в тому, щоби був мир на цих землях, — економічно, щоби користуватись знову спільним добром товарової обміни.

Німеччина радіє повстанням **самостійної хорватської держави**, з якою сподіється на майбутнє співпрацювати в господарській ділянці, що доведе до обосторонної користи.

Мадярський нарід зробив дальший крок у ревізії несправедливих мирових договорів.

Болгарія могла направити свою кривду внаслідок німецької перемоги. Це історичний довг вдячности за вірність союзникові з світової війни.

Італія здобула територіяльні й політичні користи, які вповні заслужила собі жертвами крови від жовтня м. р.

Переможений **грецький нарід** впав жертвою свого короля та засліплених провідників. Він боровся так хоробро, що заслугує на пошану.

Сербський нарід може витягне одиноку правильну науку з цієї катастрофи, що стиршини-заговірники також для цього краю є нещастям.

ВЕРШОК ЦИНІЗМУ Й ОБЛУДИ

Всі, що потерпіли внаслідок цієї війни, не забудуть способу, яким Англія їм віддячилася. Рідко можна стрінути більший цинізм супроти жертв малих народів, як у цьому випадку. Бо підбехтувати нації як помічників до війни, а потім заявляти, що згори не вірилося в успіх — це найбільш безсоромне, що досі було у світовій історії. Тільки наша доба, в якій капіталістична жадоба гроша й політична облуда так обєдналися, як це є в „демократіях", може відчувати таку поведінку як так мало нечесну, що відповідальні за те люди можуть ще цим прилюдно чванитися.

НАЙКРАЩИЙ ВИШКІЛ ЗАОЩАДИВ КРОВ

Коли приглянутися останньому походові, тоді можна переконатися, яке значіння має найкращий вишкіл вояків разом з найкращою зброєю. Заощаджено багато крови, бо перед тим пролито багато поту. Завдяки знаменитому вишколові німецьких вояків і проводу — осягнено максимум успіхів. Життя вояків лежить у руках батьківщини. Що зробили міліони вояків на фронтах і ціла батьківщина — цього ніяка держава не перевищить.

ЗАКЛИК ДО НІМЕЦЬКИХ ЖІНОК

Міліони німецьких жінок, що працюють у фабриках, варстатах і бюрах, заступають там їхніх чоловіків. Це зразок для цілого жіноцтва.

Німецький нарід уже ніколи не переживе 1918 року. Німецької нації ніхто не переможе.

ПОДЯКА ВОЯКАМ, НАРОДОВІ І ПРАЦІВНИКАМ

Вкінці **Фірер** подякував німецьким воякам, що в балканському поході довершили надлюдських діл, та німецькому народові, по містах і селах, що своєю пильною працею створив передумовини до перемог. Особлива подяка належиться жертвам війни, поляглим і раненим та їхнім родинам. Треба подякувати Богові, що дозволив осягнути такі великі перемоги такими малими жертвами та просити Його, щоби й у майбутньому не покидав німецький нарід. Націонал-соціїстична держава, що стоїть як памятник соціяльної справедливости, переживе не тільки цю війну, але також грядуче тисячеліття!

Вкінці президент райхстаґу **Ґерінґ** подякував **Фірерові** в імені цілого німецького народу за його ґеніяльний провід. Невмовкаючі оклики супроводжали Фірера підчас його повороту до канцлерської палати.

Важке бомбардування Ліверпулю

БЕРЛІН, 4. V. — **Головне Командування Німецьких Збройних Сил** подає:

Кількасот німецьких боєвих літаків бомбардувало останньої ночі впродовж більше годин довозові пристані **Ліверпулю**. Бомбардування було дуже успішне. У маґазинах на східньому березі Мерзі, в корабельних майстернях, у маґазинах збіжжя і вовни та в інших важних для воєнних потреб місцях спалахнули численні й великі пожежі та здалека вже видні цілі простори могутніх вогнів. Визначна перевантажна площа на західньому березі середньої Анґлії була зруйнована бомбами найважчого калібру. Друга летунська частина звернулася в сторону пристаней і промислових заведень Мидлсбери на британському березі день у Мидлсбери на східньому березі Анґлії, як також у сторону заведень воєнного промислу та нічного летовища в південній Анґлії.

У **північній Африці** відперли ті частини німецького африканського корпусу, що вдерлися до укріплень **Тобрука**, раз-у-раз повторювані протинаступи британців. В останніх днях знищено в цих боях 16 ворожих повзів і захоплено більшу кількість гармат. Впродовж 2. травня постійно налітали німецькі й італійські відділи спадних літаків, при піддержці боєвих і нищильних літаків, на пристань і укріплення Тобрука. Висліди налетів добрі. Німецькі й італійські літаки збомбардували артилерійські становища, повзи та зосередження військ. У пристані Тобрука німецькі та італійські бомби ушкодили більший вантажний корабель.

У східній частині Середземного моря затоплено 3. травня у пристані Суда на Креті торговельний корабель, містоти 10.000 тон, та ушкоджено важко ще один. На **Мальті** заатакували німецькі відділи боєвих і спадних літаків Ля Валетта та цільними бомбами вдаряли в державні корабельні майстерні, нафтові маґазини, в улаштування пристані та в становища протилетунської артилерії.

Ворог скинув останньої ночі при вжитті слабих сил на різних місцях західньої Німеччини деяку кількість запальних і розривних бомб, які не спричинили військових чи оборонно-господарських шкід. Цивільне населення потерпіло декілька втрат у вбитих і ранених. Нічні ловецькі літаки і морська артилерія зістрілили по одному ворожому боєвому літакові.

БОЇ В ІРАКУ.

БЕЙРУТ, 5. V. — Баґдадське радіо повідомило в суботу ввечері, що збройні сили Іраку ще тісніше окружили анґлійське летовище в Габбанії. Вони зажадали, щоб анґлійці піддалися. В суботу вранці іракські літаки бомбардували багато разів британський табор у Габбанії, спричинили великі матеріяльні шкоди й пожежі та знищили на землі кілька літаків. У завзятих летунських боях над Габбанією іракські летуни попрогоняли анґлійців.

ДЕФІЛЯДА ПЕРЕМОГИ В АТЕНАХ.

АТЕНИ, 5. V. — Ґенерал-фельдмаршал Ліст відібрав в Атенах на Акрополю дефіляду німецьких та італійських військ. У дефіляді взяли участь всі роди зброї, що воювали на Балкані.

ЗАГОСТРЕННЯ В ҐІБРАЛЬТАРІ

В Ґібральтарі щораз більше загострено воєнний стан. В анґлійських колах панує неспокій і перестрах. У корабельних варстатах Ґібральтару є 5 воєнних ушкоджених кораблів.

НОВИНКИ

КАЛЕНДАР

ТРАВЕНЬ.

6. Вівторок — † Юрія, вмч.
7. Середа — пр. Сави С.

— **ЧЕРГОВЕ ЗАСІДАННЯ НАУКОВОЇ РАДИ** при УЦК відбудеться в середу 7. травня в 19-ій год. в салі Українського Видавництва. На порядку виклад проф. Богдана Лепкого на тему: „До джерел Шевченкової творчости”.

— **ДИРЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ ҐІМНАЗІЇ В ХОЛМІ** повідомляє, що наука у клясах І., ІІ., ІІІ. і ІV., після короткої перерви, починається в четвер, 8. травня. Наука у клясах V.—VIII. відбувається правильно, без перерви. — Управа.

— **ВПИСИ ДО ДИТЯЧОГО САДКА В КРАКОВІ** відбуватимуться дальше в днях 5. і 6. травня ц. р. в домівці садка при вул. Зеленій ч. 18, м. 1, в год. 15—17. — Садок чинник від дня 7. травня ц. р. в 9-ій год.

— **ГОРҐОНОВА ЗНОВУ ПЕРЕД СУДОМ.** Відома з процесу в справі вбивства Зарембівної у Брюховичах під Львовом Ріта Ґорґонова, засуджена львівським наглим судом на кару смерти, а судом присяглих у Кракові на 8 літ тюрми, після втечі підчас війни з тюрми у Фордоні, замешкала в Варшаві у захисті для виселенців. Там пропала торбинка з 108 зол., документи й біжутерія вартости 50 зол. Сильне підозріння впало на Ґорґонову. Одначе суд звільнив її від вини й кари, бо не було конкретних доказів, а тільки самі познаки.

— Величко Дмитро з Люблина, замість квітів на іменини Директора, Інж. Терлецького, зложив 20 зол. для УОТ. 1754

— О. і М. Бордуни в Турку складають 40 зол. на лікування бувш. політ. вузнів, як неприйнятий гонорар д-ром Осипом Берестом. 1755

ТАЙНА КОНСИСТОРІЯ

Папа Пій XII скликав на 12. травня ц. р. тайну консисторію. Ніяких нових іменувань на кардиналів не передбачується.

—o—

БОМБАРДУВАННЯ ТОБРУКУ.

РИМ, 3. V. — **Головне Командування Італійської Армії** подає:

Італійські літаки збомбардували портові обєкти в **Ля Валетті**. В повітряних боях над островом **Мальтою** німецькі летуни зістрілили 3 літаки типу Гюрикен.

В **Північній Африці** на відтинку **Солюму** діяльність італійських і німецьких летунів, що у спадних летах атакували ворожі самоходи, скупчення військ і гарматні становища. Італійські та німецькі літаки продовжали нагальні бомбові атаки на укріплення в Тобруці, де наш натиск стає щораз сильніший. Німецькі ловецькі літаки зістрілили 4 ворожі літаки. Ворог налітав на Дерну й Бенґазі.

У східній Африці не було нічого замітного.

Затоплено понад міліон тон

ворожих кораблів тільки в одному місяці квітні

БЕРЛІН, 4. V. — **Головне Командування Німецьких Збройних Сил** подає:

Боротьба проти ворожих торговельних кораблів була в місяці квітні особливо успішна. Цього місяця затопили німецькі летунські, надморські й підморські сили всі разом **1,000.211 тон** англійських або в англійській службі кораблів, **з того** круґло **400.000 тон на грецьких водах**. Крім цього ушкоджено дальших **250 кораблів**. Треба числитися з утратою частини цих кораблів. До цього не вчислено ворожих кораблів, затоплених або ушкоджених мінами.

Летунство бомбардувало минулої ночі при добрій погоді область Мерсі. В портових уладженнях **Ліверпулю** повстали великі пожежі й сильні вибухи. Дальші летунські налети переведено також на важні воєнні цілі на південному й південно-східньому побережжі **Англії**. Перед **Кромером** затоплено один торговельний корабель місткости 3.000 тон.

В **Північній Африці** вдерлися частини німецького африканського корпусу до укріплень **Тобруку**, що їх завзято боронили англійці. Здобуто багато фортів, забрано кілька сот полонених.

Ворог скинув минулої ночі в різних місцях західньо-німецького побережжя розривні й запальні бомби. На передмістях Гамбурґа, в околиці Бремену та в інших місцях були матеріяльні втрати. Серед цивільного населення було кілька вбитих і ранених. Нічні ловецькі літаки й протилетунська артилерія зістрілили 3 англійські літаки. Ловецька ескадра Ґаланд осягнула 1. V. свою 500-ту повітряну перемогу.

Вночі на 1. V. німецькі війська проломили укріплення Тобруку на 3 км. Австралійські війська ставили завзятий опір і вперто боронили кожний форт. Англійці перевели багато протинаступів при сильній допомозі своєї артилерії, але їх відбито з важкими втратами для ворога. Забрано багато полонених, здобуто багато англійських панцирних возів. Сильним гарматним вогнем намагалися англійці здержати прихід дальших німецьких і італійських військ. Одначе італійська піхота й німецькі панцирні частини відбили ці англійські спроби, завдали ворогові важкі втрати та перекинули власні становища далі вперед.

НОВИЙ ЯПОНСЬКИЙ ДЕСАНТ У КИТАЮ.

ШАНГАЙ, 5. V. — Пресова кватиря японської армії в південному Китаю повідомляє, що в четвер ранком японські військові одиниці вийшли на сушу біля Кія-Тше в південно-східній частині провінції Квантун. Після того, як японці зломили слабий спротив китайців, вони пішли двома батавами у глибину краю. Згадані дії відбулися в межах японської бльокади.

—o—

ПОГОЛОСКИ ПРО ПОЇЗДКУ МАТСУОКИ.

ТОКІО, 5. V. — У звязку з поголосками про те, що незабаром японський міністер закорд. справ **Матсуока** виїде до Злучених Держав, представник інформаційного відділу японського уряду зазначив, що цікаве те, що такі поголоски прийшли якраз із Злучених Держав. Це вже зовсім певне — сказав японський представник, — що Матсуока не буде з того приводу давати ніяких пояснень. Він додав, що Токіо не дістало ще урядових звітів про те, що охорону **Сінґапуру** перейняла фльота Злучених Держав і що тамошні воєнні кораблі відїхали на Середземне море.

—o—

НІМЕЦЬКЕ МІНІСТЕРСТВО КОЛЬОНІЙ.

БЕРЛІН, 5. V. — Повідомляють, що почалася підготова до створення німецького міністерства кольоній. Національ-соціялістична Німеччина має доволі знавців кольоніяльних справ ще зперед світової війни. Уладжено курси для вишколу кольоніяльних урядовців.

—o—

АНҐЛІЙЦІ ВІДІЗДЯТЬ З ЕСПАНІЇ.

МАДРИД, 5. V. — Анґлійський консуль у Більбао візвав усіх англійських громадян бути готовими до відїзду з Еспанії. В анґлійських колах числяться з недалекою можливістю політичних змін, що примусять англійських громадян покинути Еспанію.

—o—

ПОРТУҐАЛІЯ СОЛІДАРИЗУЄТЬСЯ З ЕВРОПОЮ.

ЛІСАБОН, 3. V. — **У лісабонських колах** оцінюють промову премієра **Салязара**, як підкреслення **солідарности Портуґалії з Европою.** Салязар ствердив виразно іберійський фронт мира, що для численних воєнних аґітаторів, які намагаються втягнути Портуґалію до війни, було великою несподіванкою.

ЗАЯВА ПОСЛА ІРАКУ В АНКАРІ.

БЕЙРУТ, 5. V. — З звязку з висадженням англійських військ у Басрі, посол Іраку в Анкарі заявив представникові турецького щоденника „Улюс”, що перемарш англійських військ крізь територію Іраку наступив на основі порозуміння між Анґлією й Іраком, ґарантуючи самостійність і суверенність держави Іраку.

—o—

ТУРЕЧЧИНА ТА ІРАКСЬКІ ПОДІЇ

АНКАРА. — Політичні **кола Анкари** слідкують з **найбільшою увагою за подіями** в Іраку. Загально думають, що з огляду на британську поведінку **годі оминути зудару.** На випадок такого конфлікту **Туреччина** рішена зберегти таке становище, як супроти війни в Европі, це значить — **не воювати.**

—o—

СИРІЯ ПІД ВРАЖІННЯМ ПОДІЙ В ІРАКУ

БЕЙРУТ. — В сирійських містах стежать з найбільшим напруженням за подіями в Іраку. В політичних колах **Дамаску** вказують на те, що хід подій в Іраку **має** дуже велике значіння для Сирії, бо **годі** відділити долю Сирії від долі Іраку. З Палестини повідомляють, що багато арабських борців за волю чекає, щоби виїхати до Іраку, коли б події так розвивалися, щоб було б треба підтримати Ірак і коли би він звернувся з зазивом до арабського світу.

—o—

АНҐЛІЯ ТА ІРАК.

АНКАРА, 3. V. — Як подають з **Бейруту**, після зломання пакту Анґлія-Ірак з приводу вивантаження нових англійських військових транспортів у Басра, уряд Іраку вирішив боронити свої права.

Мабуть Анґлія не думає дотримувати підписаного пакту, бо англійський амбасадор у Баґдаді дістав доручення подати **це** до відома урядові Іраку. Англійські війська вже висіли на суші в Басрі, а всіх англійських жінок та дітей перевозять з цілого **краю в безпечне місце.**

—o—

НОВА СТОЛИЦЯ ХОРВАТІЇ

ЗАГРЕБ. — Хорватський уряд **має** намір перенести свій осідок з Загребу до Банялюки з історичних, ґеографічних і національно-політичних причин. Банялюка, що з своїм 24.000 населенням лежить у центрі Хорватії, була **осідком** середньовічної хорватської держави. **Загреб буде** далі культурним і господарським **центром.**

З українського життя

ГРУБЕШІВЩИНА.

ПРИВІТАННЯ ГУБЕРНАТОРА ЛЮБЛИНСЬКОГО ДИСТРИКТУ, Д-РА ЦЕРНЕРА.

Дня 25. IV. приїхав до Грубешева губернатор люблинського дистрикту д-р Цернер. Привітання відбулося в салі засідань місцевого староства. Між приявними були: Крайсгавптман в оточенні багатьох німецьких урядовців, президія УДК — мец. Я. Гриневич, дир. П. Козлюк і дир. А. Хрущ, та всі війти й секретарі волосних правлінь. По привітанні п. Крайсгавптмана, п. Губернатор у коротких словах зясував осяги доконаної праці, при чому висловив задоволення й подяку війтам, накреслив напрямні праці на майбутнє та побажав ще кращих успіхів. В імені грубешівського УДК промовляв заступник голови мец. Я. Гриневич, що в теплих словах подякував п. Губернаторові за його довіря й прихильність до українців, та на спомин побуту вручив йому різьбарський зразок українського мистецтва.

ПРАЦЯ УОТ У ГРУБЕШЕВІ.

В останньому часі грубешівське УОТ розгорнуло широку діяльність у театральній і хоровій ділянці. Театральна Секція, після довгої перерви, під новою режисурою д-ра Ф. Мелешка підготовляє пєсу Т. Шевченка „Назар Стодоля" й „Вечерниці" Ніщинського. Партитуру до „Вечерниць" на симфонічну орхестру опрацьовує сотник І. Романченко. Хор під орудуванням енергійного дир. кіна (між іншим слід зазначити, що кінові афіші в Грубешеві від кількох місяців друкують і в українській мові) п. Тишовницького, працюватиме над вокальною сторінкою „Вечерниць". У скорому часі Драматична Секція передбачає зорганізування режисерського курсу для провідників аматорських гуртків. Кожний гурток повинен намітити на цей курс бодай одну особу.

ОБРАЗКИ З ЖИТТЯ МОЛОДІ В ЛЮБЛИНІ.

Люблю заходити між молодь, зорганізовану в Курені Молоді в Люблині. Там стільки гарної праці, радости й життя.

Ось образок зі звітової салі:

Свіже життя, згущене енергією, юним темпераментом і безтурботною повністю, вирувало по салі і било широкими грудьми до прямокутних стін. Маяли ясні й темні чуприни, блискали чорні й сірі очі. Хтось співав голосно й клепав сильно по широких приятельських раменах.

Широкі потоки хлопячого реготу й дівочого сміху плили рвучко та водопадами дотепу спадали зі здорових, молодих облич. І так струмки сміху й пісні залили цілу салю і бродили по них дебелі мужеські постаті і купались і прискали зі свавілля жінки.

Хтось там у куті будував гать рікам великого сміху й спрямовував їх у нове русло. А струмки плили ще з більшою силою. А напроти сонце змагалося зі шибами вікон.

Не зуміло все втиснутись до салі, тільки, розбите на тисячні проміння, заломлювалося довгим промінням у глибоких очах і блищало в них радістю жагучої провесни.

Враз хтось найвищий закамеців на середині салі. І другий і третій і всі.

Що бреніло у воздусі останнє „ко" з короткого слова „Струнко!", ще дзвичав сильний стук твердих закаблук. Обличчя зарисовані спокоєм і очі вбиті стрілами у даль. Уста затиснуті й рівна лава вюнких молодих тіл.

Приказ! — І в добрих очах була вірність і любов, повага і порив.

Напружувалися молоді груди і щось завирувало над їх головами і певним летом бистрого птаха хлинуло: „Слава Україні!"

А як рівним стуком вправних ніг відгукнувся Курінь на приказ „Спочинь!", то їх 70 знов пірвала в свої обійми молода енергія і любов до твердого життя.

То знов я бачив їх на прогульці за містом. Такі були, як усе: радісні й мужні.

Сніг ще стояв на полях, а вітер, що віяв прямо в очі, розмальовував їх обличчя на рожево.

Ішли двійками, а потім розбилися на гурти і заняли становища на місцях, де стрічалася земля з небом; провідник казав: на видноокрузі.

Як проміровали довгі кільометри по засніжених полях, то завзяття рисувало на їхніх обличчях мужеські лінії, а простори вкладали до очей щось таке, що їх погляд набірав сили веління.

На кивок руки падали глибоко в сніг, бігли, перескакували перешкоди і кричали в напрузі „слава!".

Були тоді такі, що я їх любив так, як люблю міт визвольних змагань і як люблю образи твердого завтра, що прийде.

А потім ще нераз були зі мною на довгих маршах і нічних прогульках. І так що-тижня у праці й самоосконаленні.

Пишу ці рядки моїм Друзям, що полюбили труд і працю і що свою молодість віддають справі реалізації великих діл. **І-ний Роман.**

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В ПРОТЕКТОРАТІ.

Справа допомоги українському студентству вже така популярна серед українського громадянства, що нема потреби широко розводитися над її вагою. Зрештою постава до цієї акції майже всього нашого громадянства свідчить про її важливість. Українське громадянство Протекторату також зрозуміло вагу цієї справи і прийшло Краєвому Комітетові ДоФУС-а в Празі зі своєю допомогою. Одначе зібрані фонди не стоять у ніякій пропорції до дійсних потреб. У Празі й Брні студіює біля 150 українських студентів, здебільша зовсім беззасібних. У Протектораті живе поважна кількість українців, які добре пізнали трудноші студіювання на еміграції та переважно також студіювали за суспільний гріш. Між 4.—11. травня ц. р. переводимо збіркову акцію „Тиждень Студента". Хай не буде ніодного українця, що відмовився б від свойого громадянського обовязку. Заява що-місячного оподаткування на ДоФУС і точне вплачування хоч би й найменших пожертв буде гідною відповіддю і свідоцтвом почуття громадянського обовязку кожного українця. Пожертви просимо слати на адресу: Прага II, „Ческа Дісконтні Банка", ДоФУС чек. конто 203959.

За Краєвий Комітет ДоФУС-а на Протекторат Чехії й Моравії:

Проф. д-р П. Герасименко, голова. **Д-р Юрій Ґерич,** секретар.

Інж. Антін Галька, скарбник.

КОМУНІКАТ УКРАЇНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ В КРАКОВІ

Справа додаткових харчевих карток.

Повідомляємо, що додаткові харч. карти на місяць травень 1941 р. видаватимуть в УДК, Краків, Льоретанська 18., в днях: 2, 3, 5 і 6 травня від год. 8—12 і від 15—17 в такому азбучному порядку:

5. V. (понеділок) „ — Н, О, П, Р, С
6. V. (вівторок) „ — Т, У, Ф, Х, Ц, Ч, Ш, Щ, Ю, Я

До одержання харч. додаткових карток вимагається предложення:

а) особистої виказки (Авсвайскарти), або посвідки реєстрації в УДК.

б) виказки вплачених датків до УДК,

в) червоної харчевої картки, а від українців з околиці Кракова потвердження замельдування в місцевості замешкання (або також червоні харч. карти).

УДК, Краків.

Посмертна згадка

† ІЗАБЕЛЛЯ КОБИЛЯНСЬКА.

Дня 18. IV. ц. р. упокоїлася у Требніц **Ізабелля Кобилянська, шлях. де Ферро,** дружина бл. п. проф. ґімн. і вченого Юліяна Кобилянського в Чернівцях і шваґрова письменниці Ольги Кобилянської, проживши 78 літ. Похорон відбувся з катол. каплички тамошнього кладовища. Покійну поховала Родина в провізоричному гробі, звідки пізніше перевезе її до родинного гробівця в Чернівцях. — В. Ій П.!

II. Звичайні Загальні Збори

КООПЕРАТИВИ „УКРАЇНСЬКИЙ КОНСУМ"

кооп. з відп. уділами в Кракові,

відбудуться в неділю 11. травня 1941 в год. 3-ій попол. (15-ій) у салі УДК в Кракові при вул. Льоретанській 18, із таким порядком нарад:

1. Відкриття Зборів. 2. Відчитання протоколу з основуючих Заг. Зборів. 3. Звідомлення з ревізії, переведеної Союзом Рільничих і Зарібково-Господарських Кооператив у Кракові. 4. Звідомлення Дирекції з діяльности за 1940 р. 5. Затвердження білянсу за 1940 р. та уділення абсолюторії Надзірній Раді й Управі за 1940 р. 6. Розділ білянсової надвишки. 7. Затвердження преліминаря бюджету на 1941 р. 8. Зміна § 14. статуту Кооперативи. 9. Вибір 2-х членів Надзірної Ради. 10. Внески й запити. Білянс Кооперативи виложений до перегляду членів у домівці Кооперативи при вул. Ґродській ч. 32, I. пов., м. 20, в урядових годинах від 9—12 і 15—18. Вступ на Загальні Збори мають лише члени й тому просимо для влекшення контролі принести зі собою харчеві картки з числом уділу та особисті виказки.

Тому, що І. Звичайні Загальні Збори, скликані на день 27. IV. 1941 р. не відбулися, бо не явилася приписана статутом кількість членів, ухвали внесені на II. Звичайних Загальних Зборах будуть мати важність без огляду на скількість присутніх членів.

За Надзірну Раду кооп. „Український Консум" у Кракові: Іван Кузів, голова, — Михайло Хомяк, секретар.

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол., 1/16 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 8 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.": Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часописи на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередню адресу.
ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату чи книжки з Генерального Губернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 3.812. З Німеччини чеками нашого видавництва за Postscheckkonto Berlin № 68085.
З Протекторату: чеками „Українського Видавництва" Postsparkasse Prag 78.513. — Із Словаччини чеками Tatra banka, filialka v Bratislave, Bratislava, № 5015 на р-к Ukrainske Nakladatelstvo v Krakove. — Курс 1 нім. марки 2 зол., 1 чеської кор. 0.20 зол., 1 словацької кор. 0.20 зол. При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати чітку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел.
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau, Reichsstrasse 34, Fernspr. 230-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei". Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79.